

جدال مدرس با ناصرالملک

مورخ الدوّلہ سپھر

قبل اذ آغاز استان گمان می کنم مقتضی باشد چهر ٹھقیقی آن دو بزرگوار یکی پیشوای مذهبی و یدیگر رجل سیاسی را بیطرفانه برای خواندگان تصویر نمایم ۔

۱ - سید حسن مدرس از اهالی قمشه اصفهان و نماینده طراز اول علماء در دوره تحقیقیه - بدون آنکه بخواهم در اوصاف جمیلش مبالغه کنم میگویم مجسمه غیرت محض و حمیت خالص و شجاعت عدیم النظیر بود، هر گز گرد ملاحتی نکشته و قدمهای نکرد از راه تقوی قدمی بیرون تنهاد بندۀ دینار و درم نبود از طوفان حوات هراسی نداشت و در بر ایر فشار ادباب قدرت باس سختی و شهادت استقامتی و زدید . بدیانت بی زهد فروشی پایی بند بود و تعالیم اسلام را در امور دنیوی و آخری با سویه طبقه بندی میکرد و دین و دولت را از یکدیگر جدا نمیدانست. تنها نقطه ضعف این بود که در مقابله مدعی و شنا فوراً تسلیم می شد ، نمیدانست در جامعه کبدوستی دوستان اعتماد نیست چگونه هچاپلوسی دشمنان تکیه میتوان کرد، حتی

سید حسن مدرس

نصیحت جد ماجد خویش را که فرموده است « فریب دشمن مخور و متاع مداخ مجرم » در این مورد محل توجه قرار نمیداد.

۲ - ابوالقاسم قرگزلو ناصرالملک نایب‌السلطنه، محققی دانشمند بود، تحصیلات عالیه جدید را در دانشگاه آکسفورد در کنار نینیمکت لرد کرزن معروف فراگرفت و در علوم قدیمه از اذایت و عربیت و منطق و فقه و اصول بهره کافی داشت. هوش فطري پيمعلومات اكتسائي او جای مخصوصی مي‌داد و در حل معضلات سیاسی رأى رزين و فکر متین وی مؤثر می‌افتاد. در پراير حريف زيان و بيان را با توانائی و ذير دستي بكارمي بست.

ناصر الملک

درفن دیپلوماسی تزویر و ریا را جایز می-
شمرد و از مکتب متربیخ مبنی بر اینکه
د خداوند ذبان را به انسان عطا فرموده تا بر
ضد مکنونات باطنی خویش سخن بگوید «
پیروی مینمود نقطه ضعف ناصرالملک سوء
ظن و یأس بود اذ کید زمانه ای از جفاها را بار
بی مرودت دنیا همیشه مینالید و عموم مردم را بد
میدانست با آنکه خود به پا کدامنی مشهود بود
باری حال پا کدامن مانند حاج علیقلی خان
بختیاری و مستوفی الممالک خصومت می ورزید
نسبت به آینده ایران کاملاً نومید بود همیشه
فکر میگرد واقعه ها در پیش است و دشمنان
در پی شر محتعمل را محقق می شمرد و استقلال مملک
را از دست رفته میدانست . در موقع محاوره هموار

از قرس جواسیس موہوم باطراف خود مینگریست و اغلب در آلچیق قصر گلستان که محافظت به دیوار نبود پذیر ائمیندو دو فرضیه مولوی را در هر مورد تعیین میداد. از شکاف و روزن دیوارها مطلع گردند بر اسرارها.

حال برس گفتار اصلی رویم در آخر سال ۱۹۱۱ میسیحی دولت رسمیه تزاری او لیمایاتوم چهل و هشت ساعته با ایران صادر و تکلیف کرد که مورگان شوستر آمریکائی خزانه دار کل و همکاران خارجی او معمول و دولت ایران متعهد شود در آینده برای استخدام مستشاران اجنبی رضایت قبلى دولتين روس و انگلیس را جلب نماید و مخارج لشکر کشی رسمیه را پیردازد . مجلس شورای ملی تحت احساسات وطن پرستانه اتفاقاً عمومی او لیمایاتوم را رد کرد و هزاران نفر از اهالی پایتخت در خیابان ها به تظاهرات میادرت و رزیده شعر معروف عارفراء: « تنگ آن خانه که مهمان نسخوان برود ای جوانان مکذاید که مهمان برود » با آهنگ جانگدایی خواندن و لکن دولت وقت برای است صمام السلطنه و وزارت

امور خارجه و نووق الدوله اولتیماتوم را پذیرفته مجلس را منفصل کردن جراحت داد توپیف و عده کثیری ازوکلا و ادبیات قلم و رجال میهن دوست را به محبس و تبعیدگاه گسیل داشتند. ناصرالملک نایب السلطنه ظاهرآ بیطوف بود مقام نیابت سلطنت را از مسئولیت مبری جلوه میداد اما مردم میگفتند او بیطریقی را بهانه کرده است تا ظن صلاح درحق وی زیادت کردد. ادبیات الممالک شاعر فراهانی قصیده های درباره اوانشاد نمود و گفت این مرد قته ها بر انگیزد و خود به کینه برخیزد و هر گز به تلبیس و حبل دیو مسلمان نشود و ابوالحسن میرزا شیخ الرئیس درحق وی سرود:

به که این دردتوان گفت که والاحضرت
درنیابت روشن حضرت والا دارد

بادی از پایان ۱۹۱۲ تا اوخر ۱۹۱۴ کشور ایران بدون قوه مقننه اداره می شد دیکتاتوری دولت علنی بود در صورتیکه قدرت باطنی وغیر مرگی را ناصرالملک در پشت پرده در دست داشت . طعم فترت در ذاته نایب السلطنه خوش آمد و بهیچ وجه به تجدید انتخابات مایل نبود ، ولکن چون اکنون دیو قهرمان افسانه فردوسی فکر درونی را وارونه جلوه میداد و بهوز راه اصر ارمی ورزید مقدمات افتتاح پارلمان را زودتر فراهم سازند در این رویه به حدی جلوه دست که در سال ۱۹۱۱ مجلسی من کب از علماء و شاهزادگان واعیان و تجار در دربار گرد آورد و پیامی به آن انجمن فنستان حاکی از ضرورت تسریع در تشکیل مجلس شورای ملی . عده از حضار آن اظهارات را صادقانه واژوی حسن نیت دانستند ولکن سید حسن مدرس پیا خاست تین لسان را ازدهان بروکشید و چنان بر فرستنده پیام تاخت که چیزی باقی نگذاشت گفت راست است که ناصرالملک در کودتای محمدعلیشاه بیندان افتاد ولی بعد درظل عنایت انگلیسها از قمر چاه در آمد و بر اوج ماه رسید و اکنون خود برات از محمدعلی میرزا بدتر و مستبدتر است، مرکز تمام تحریکات شخص اوست ولا غیر غافل است از آنکه نیابت سلطنت هم مثل سایر نعم دنیا پایدار نیست.

سخنان مدرس محیط مجلس را تیره ساخت و وحشت نایب السلطنه از چنین پیش آمد بدرجۀ رسید که در مقام ملایمت و چاره جوئی برآمد معین الملک رئیس کابینه سلطنتی را نزد مدرس فرستاد و دعوت به نوشیدن یك فنجان چای در دفتر مجاور طالار نمود . معلوم بود که مدرس افسون بردار نیست به معین الملک گفت بهاریات بکودلیت نماند دلیلت کردم و بدان: بادرد کشان هر که در افتاده افتاد - با طینت اصلی چه کند بد گهر افتاد.

این پیکفت و درستگین سالون را بشدت برهم زد و باره افتاد . بدیهی است مقتبنین نظمیه دنبال او بحر کت در آمدند ، و مدرس پیاده از خیابان ناصریه به طرف شاه آباد روانه شد .

نگارنده بحکم جوانی و کمی سن درجر که آزادی خواهان تندرووارد شده به اتفاق دوست عزیز و خویشاوند ارجمند خوش امیر سهام الدین غفاری ذکاء الدوله عضویت فرقه اتفاق و ترقی را که افراطی ترین احزاب آن زمان بود پذیرفته بودیم و همه روزه بعد از خروج از اداره با نجمان های سیاسی و دفاتر ارباب جرائد سر کشی میکردیم . اذسوء تصادف یک روز امیر سهام الدین خان بفکر افتاد که بر ویم منزل همسایه یعنی خانه حاجی میرزا رضاخان و کیلی

نماینده سابق آذربایجان واقع در خیابان شاه آباد کوچه آقا سیدهاشم و ازاوپرسیم از انتخابات چه خبر دارد ما چنان کردیم ورقیم ، قریب نیم ساعت از محبوبت ما گذشته بود در بازدش آقا سید حسن مدرس سراسمه و غضبانک وارد گردید مأواقع را من البداوی الختم حکایت کرد و گفت رجال معمر و کلاه سایق و رؤسای احزاب باید بامن همراهی نمایند تا من بخواست خداوند این مرد را از اوج قدرت به اسفل السافلین ذلت بکشانم .

حاج میرزا رضاخان وزکارالدوله از بیانات آقا ابراز خوشوقتی نمودند من گفتم خوب است فرمایشات حضر تعالی را مطبوعات خارجی نقل نمایند تا در دنیا همه بدانند ایرانیها ذیر پارچنین حکومتی نمیروند . ساعتی بعد مدرس بطرف منزل خود و من بخانه امیر سهام الدین خان رفقم بی خبر از آنکه مأموران آگاهی محل این ملاقات اتفاقی را مرکز اصلی دسیسه و کنگاش علیه نایب السلطنه دانسته فوراً گزارش داده بودند .

همان شب ناصرالملک ایضا حاجی میرزا رضا خان و سپس امیر سهام الدین خان را احضار و آن دو عین مذاکرات را تکرار کرد و اظهار میدارند بر حسب تصادف و بدون قرار قبلی این ملاقات روی داده است .

فردای آن روز صبح اول آفتاب فراش در باری به منزل اینجا نب آمده گفت والاحضرت فوراً شمارا احضار فرموده اند .

من باور نمیکرم چون در عمرم فقط یکبار با تفاوت مرحوم پدرم بدیدار ناصرالملک نائل شده بودم که بگفته ایشان از قضل و داش آن حضرت استفاده برم . باری بعمارت گلستان شناختم را در همان آلچیق مهود ایستاده بذیرفت ابتدا صحبتی از جلسه دیر و زیبایان نمی آورد و پند پدرانه میداد بالاخره گفتگورا بدمیانات مدرس کشایند و با لحن آمرانه بنم گفت باید محرک این سید را شما معرفی کنید والا خودتان مسئول خواهید بود لازم است روز چهارشنبه دو ساعت بظهور ماده به منزل شخصی من درس چشمی بیاید و تیجه در آنجایی آنکه در فراسله آن دوروز حوادث تازه رخ داده مدرس به حضرت عبدالظیم نقل مکان نموده در آنجایی آنکه از شرجاسوس های نایب السلطنه در امان باشد در یکی از قراء نزدیک محترمانه اقامت گزیده و از محل اختفای خویش شروع به نامه پراکنی کرد من جمله شرحی در روزنامه ستاره ایران خطاب به ناصرالملک نوشته وجود وی را موجب بد بختی مملکت خوانده تکلیف استفنا از مقام نیابت سلطنت نموده و مشروطه خویش را باین مصراج پایان داده بود : تو خود حجاب خودی حافظ از میان برخیز .

در چنین اوضاع واحوال بخوبی حدس میزدم بر خورد ناصرالملک با من چگونه خواهد بود بدینواسطه شب قبل بفکر افتادم برای خلاصی از شرش نام یکی از رجال را پیرم و بگویم او محرك بوده است اما وجدانآ راضی نشدم که شخص بی گناهی را در بندهای مبتلا سازم . روز موعود به عمارت سرچشمہ شناقت پیشخدمت گفت شاهزاده عین الدوله وزیر داخله شر فیابند نمی شود بعنوان رسانید . گفتم خودشان من احضار فرموده اند حالا که خبر نمی دهیدا که مؤاخذه کر دند تقصیر با شما خواهد بود .

پیش خدمت رفت اطلاع داد و نایب السلطنه به کتابخانه خود آمده من اخواست بدون

مقدمه اشاره بهمیز تحریر خویش نمود و گفت روی این میز را پورت‌های نظمیه راجع بشرارت سید اباشته شده حقیقت را بگوئید و مطلبی را پنهان ندارید. گفتم بنده از تحقیقات چنین نتیجه گرفتم که احدی نفعی تواند آقای مدرس را تحریک کند بلکه ایشان سایرین را تحریک می‌نمایند. یکمرتبه ناصرالملک برآشست و با خشم مصنوعی مشت محکمی بروی میز کویید و بمعنطوق مرغوب ساختن من گفت « فراموش نکنید که من جای ناصرالدین‌شاه نشسته‌ام اگر بدهم شکم یکنفر را پاره کنند چه خواهد شد » من بلوف اورا تشخیص داده بودم گفتم مردم معتقد‌ند که والاحضرت بقدری ترسوه‌ستید که اگر دیگری هم شکمی پاره نماید شما ضعف‌می‌کنید چه رسد به آنکه خودتان چنین دستوری بدھید. بعدهن شنیدن این حملات آنا قیافه آن کهنه دیپلومات خون‌سرد تغییر یافت و مانتند يك آنکه توکار آذموه و هنرمند دست روی شانه من نهاده با ملاحظت گفت شما مثل فرزند من هستید اجداد شما با پدران من دوست بودند پدرمادر شامرون حوم حکیم‌الممالک در حضور ناصرالدین‌شاه اذمن حمایت کرد این بگفت و با خوشی مرا مخصوص نمود.

جسارت من موقعتاً مرا از چنگک وی نجات داد من در آنوقت رئیس دارالترجمه اداره گمرک بودم اعمی توانست به مسیو مر ناد رئیس بلژیکی گمرک امر کند در آن اداره به خدمت من خاتمه دهنده این اقدام را بعمل نیاورد اما به شاهزاده شهاب‌الدوله شمس ملک آرا و ذیر وقت دستور داد امیر سهام‌الدین غفاری را از ریاست اداره تقییش وزارت معارف و اوقاف معاف دارد.

سال‌های اخیر کردار استان‌تورشم ملک آرا از چنین تصمیم شدید که اجباراً او اضطراراً بر ضد کاء‌الدوله اتخاذ نموده اظهار نداشت می‌کرد، یکماه ازاین مقدمه گذشت روزی فرانش کذاشی در بار آمد و اطلاع داده که فرداصیح ذود بقصر گلستان برای زیارت والاحضرت بیانید فکر کردم یقیناً تازه‌ای پیش آمده و در طبیور بدگمانی نایب‌السلطنه نعمت جدیدی تواخته شده است بهر حال رفته معلوم شدیک روزنامه ولایتی انگلستان موسوم به بود کش پست بیانات مدرس را مبنی بر اینکه ناصرالملک از محمدعلی میرزا مستبدتر است نقل نموده والاحضرت فوراً بیاد گفته من در منزل حاجی میرزا رضا خان افتاده که اظهار داشته بود خوب است مطبوعات خارجی بدانند ایرانی‌ها زیر بار حکومت مستبد است نمی‌روند اکنون می‌خواست بداند بچه و سیله این مطلب را در جریده انگلیسی نویسانده‌ام، با قید هزاران قرائی و تأکید و سوگند گفتم من نه با معتبر روزنامه انگلیسی آشنای دارم و نه زبان انگلیسی می‌دانم.

مدتها گذشت من تغییر شغل داده از اداره گمرک به دیپری اول سفارت امپراتوری آلمان انتقال یافته بود. قبل از تاج‌گذاری دولت تصمیم گرفته بود باعضاه کر دیپلوماتیک نشان سلطنتی بدهد روزی و توق‌الدوله وزیر امور خارجه من ایشان را بوزارت امور خارجه طلبید با لبخند گفت مگر شما با والاحضرت خورده حسابی داشته‌اید، هنکامی که فرامین نشان‌ها را توشیح می‌نمودند نشان شیر و خودشید درجه اول با اسم شما بود فرمودند امضاء می‌کنم اگرچه این جوان دشمن من است.

من داستان جدال مدرس را برای ونوق‌الدوله تکرار کردم فوق العاده تعجب نمودو

بسیار خنده‌دار سالها سپری شد جنگ که بین المللی پایان پذیرفته سلسله قاجاریه جای خود را به دودمان سلطنتی پهلوی داده بود. در اوایل سلطنت اعلیحضرت قید، ناصرالملک بعد از اقامه طولانی در اروپا با ایران آمد و مورد عطفت خاص و حتی احترام اعلیحضرت واقع شد حسن کنجکاوی مرآ تشویق به ملاقات اونمود به منزل جدیدی در خیابان لالزار کوچه برلن رفتم یقدرتی انسانیت و مهربانی کرد که مرآ شرمnde ساخت باصرار برای ناهار مرآ نگاهداشت جز ثیات حوادث من جمله واقعه درس را به خاطر داشت و گفت من بعدها دانستم که شماردر آن قضایا بی‌گناه بودماید. در ضمن گفتگواز اوضاع گذشته ایران گفتم هر گاه والاحضرت سوه ظن نمی‌داشتبد می‌توانستید خدمات بیشتری با ایران بفرمائید در جواب جمله‌ای گفت که هنوز تو گوئی دو گوش برآوای اوست:

«اگر صدماتی که من در دوره ناصرالدین‌شاه و مظفر الدین‌شاه و محمدعلی میرزا کشیده و لطماتی که از مردم دیده‌ام شما بهمن من رسیدید و آن صدمات را متحمل شدید و دارای سوه ظن بعموم نبودید آنوقت حق خواهید داشت بمن ملامت کنید...»

بعقیه از صفحه ۱۰۵

من همه جریانات را پیش‌بینی می‌کردم و آن را چندین بار گفتند بودم که عواقب چنین سیاستی موجب خرابی و سرافکنندگی ما خواهد شد.

کشور ما موظف است مدت مديدة تلاش و کوشش نماید تا بتواند موضعیت جهانی گذشته خود را بست آورد اما چگونه می‌توانند بخاطر شکستی که دیگران عامل آن بوده و بعملکرت تحمیل کرده‌اند مرآ سرزنش و محاسکه نمایند.

۱۰ - در سه سپتامبر ۱۹۳۹ وقتی دولت درخواست اعتبار کردن تقاضای جلسه سری نمودم تا مسائل را برای همکارانم روشن سازم ولی آنها علیرغم مخالفت من فرانسه را متعهد و درگیر در چنگی ساختند که تقریباً نتیجه معلوم بود.

من هر گز شاهد چنین ضعف و بی‌احتیاطی نبودم و برایم روشن نبست که چرا اما را باعلن چنگی باین مضمونی واداشتند، و آیا این لاوال بوده است که فرانسه را باین روز انداده؛ و آیا قبول مستولیت در سال ۱۹۴۰ که در کمال میهن پرستی برای دفاع از کشور در برابر فاتحین صورت گرفته گناه بشمار می‌رود؟

(ادامه دارد)

